

Sygn. akt VI U 2781/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2017 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania: A. W.

od decyzji : Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 9 września 2016 r., znak: (...)

w sprawie: A. W.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o emeryturę

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu A. W. prawo do emerytury od dnia (...)

II nie stwierdza odpowiedzialności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn.akt VIU 2781/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 września 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. po rozpoznaniu wniosku A. W. z dnia 17 sierpnia 2016 roku, odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Powołując się na artykuł 184-ty Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tekst jednolity Dziennik Ustaw z 2016 roku, pozycja 887 oraz na paragraf 4-ty Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, Dziennik Ustaw z 1983 roku, numer 8, pozycja 43 z późniejszymi zmianami, organ rentowy wskazał, iż odmówił przyznania emerytury, ponieważ nie został udowodniony wymagany 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Do okresów zatrudnienia ubezpieczonego w szczególnych warunkach organ rentowy nie zaliczył żadnego okresu. Natomiast na podstawie dowodów dołączonych do wniosku i uzyskanych w wyniku przeprowadzonego postępowania, organ ten przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 roku okresy nieskładkowe w wymiarze jednego roku, czterech miesięcy, szesnastu dni; składkowe - dwudziestu czterech lat, dwóch miesięcy i dwudziestu dziewięciu dni i stażu sumarycznego dwudziestu pięciu lat, siedmiu miesięcy i piętnastu dni. Wyjaśnił także organ rentowy, iż nie uwzględnił okresu do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia ubezpieczonego od 26 sierpnia 1974 roku do 24 maja 1997 roku, ponieważ w świadectwie pracy oraz w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach wy..., wydanym przez (...) Przedsiębiorstwo (...), pracodawca ten nie podał stanowiska zgodnie z

wykazem A, działem V-tym, pozycją 3-cią, punktem 2-gim maszynista pogłębiarek, zgarniarek jednonaczyniowych i wielonaczyniowych. Odwołanie od tej decyzji wniósł ubezpieczony domagając się jej zmiany i przyznania prawa do emerytury. Decyzję tę ubezpieczony uznawał za krzywdzącą. Wskazywał, że świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach, które zdaniem ZUS było wadliwe, może zostać skorygowane zeznaniami świadków, a będąc zwykłym pracownikiem i nie znając si..., się w sposób wystarczający na przepisach prawa pracy ubezpieczony nie sądził, że w jego dokumentach mogą występować nieprawidłowości. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje: Ubezpieczony A. W., urodzony (...), 60 lat skończył (...) roku. Nie jest on członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego, a w dniu 17 sierpnia 2016 roku złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach, załatwiony decyzją odmowną z dnia 9 września 2016 roku, zaskarżoną w niniejszej sprawie. Ogólny staż emerytalny ubezpieczonego na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniósł 27 lat, 7 miesięcy i 15 dni. Powyższe okoliczności były niesporne między stronami i zostały wykazane dokumentami zebranymi w aktach osobo..., w aktach ren..., organu rentowego, w aktach emerytalnych ubezpieczonego. W okresie od 26 sierpnia 1974 roku do 24 maja 1997 roku, z przerwą na służbę wojskową w okresie od 28 kwietnia 1977 roku do 10 czerwca 1979 roku, ubezpieczony pracował w Przedsiębiorstwie Produkcji i (...) w B. w Zakładzie numer (...) w M.. Początkowo ubezpieczony pracował na stanowisku pomocnika operatora dźwigu, a także następnie ślusarza przy konserwacji żurawi. Natomiast w okresie od 19 listopada 1976 roku do końca zatrudnienia w Przedsiębiorstwie pracował na stanowisku maszynisty żurawi wieżowych, obsługując żurawia wieżowego i podnosząc tym dźwigiem elementy betonowe służące do produkcji budynków mieszkalnych i użyteczności publicznej. Na tym stanowisku pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. W 1990-tym roku Przedsiębiorstwo Produkcji (...) w B. zostało przekształcone i wyodrębnione zostało z niego Przedsiębiorstwo (...), które już po ustaniu zatrudnienia ubezpieczonego przekształciło się w Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M.. Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał na podstawie dowodów z zeznań świadków: J. J. i K. T. oraz dowodów z dokumentów zebranych w aktach osobowych ubezpieczonego, nadesłanych do akt sprawy przez podmiot archiwizujący PPHU (...) (...) J. F. w I., a także na podstawie dowodu z przesłuchania ubezpieczonego. Dowody te były spójne i jednoznaczne. We wszystkich angażach, umowach o pracę stanowisko pracy ubezpieczonego określone było, jako maszynista żurawi wieżowych. W, w aktach osobowych znajduje się zakres czynności i obowiązków operatora żurawia (...) z 30 czerwca 1982 roku, a ponadto odpis zaświadczenia o ukończeniu kursu maszynistów żurawi wieżowych w okresie od 5 października 1976 roku do 16 listopada 1976 roku. Także zeznania świadków i powoda były jednoznaczne i w pełni wiarygodne, a cały materiał dowodowy spójny i pozwalał na dokonanie ustalenia, iż ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie od 19 listopada 1976 roku pracował na stanowisku żurawia wieżowego. Okres pracy ubezpieczonego w szczególnych warunkach, nawet liczony po odbyciu już przez niego Zasadniczej Służby Wojskowej od 2 maja 1979 roku do 26 maja 1997 roku, dawał okres 18-tu lat i 26-ciu dni pracy na tym stanowisku, które kwalifikowane jest do stanowiska pracy w szczególnych warunkach. Także okres od 19 listopada 1976 roku, kiedy to ubezpieczony zaczął pracować na stanowisku operatora żurawia wieżowego do 10 kwietnia 1979 roku, a więc do zakończenia odbywania przez niego Zasadniczej Służby Wojskowej, także podlegał zaliczeniu do pracy w szczególnych warunkach na podstawie przepisów, o których poniżej oraz na podstawie przepisów Ustawy o..., artykułu 108-go Ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej. Łączny okres pracy ubezpieczonego w szczególnych warunkach wyniósł zatem licząc ze służbą wojskową i z wcześniejszym okresem zatrudnienia od 19 listopada 1976 roku przed rozpoczęciem odbywania tej służby 20 lat, 5 miesięcy, 18 dni na dzień 1 stycznia 1999 roku. Dokonując subsumpcji przepisów prawa materialnego pod..., do ustalonego w sprawie stanu faktycznego, Sąd Okręgowy wskazuje, iż zgodnie z artykułem 184-tym Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w artykule 32-gim, 33-cim, 39-tym i 40-tym, jeżeli w dniu wejścia w życie Ustawy osiągnęli, po pierwsze okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz po drugie okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w artykule 27-mym. Zgodnie z ustępem 2-gim artykułu 184-go emerytura, o której mowa w ustępie 1-szym przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do Otwartego Funduszu Emerytalnego, albo złożenia wniosku o przeksz..., przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w Otwartym Funduszu Emerytalnym za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa. Przypomnieć za..., także należy,

że zgodnie z artykułem 27-mym, ustępem 1-szym, punktem 2-gim, okresy składkowe i nieskładkowe wymagane do nabycia prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach wynoszą 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Artykuł 32-gi, ustęp 2-gi Ustawy emerytalnej definiuje pracę w szczególnych warunkach w następujący sposób: dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ustępie 1-szym, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się zatrudnionych przy pracach o zna..., uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Artykuł 184-ty, ustęp 1-szy Ustawy emerytalnej mówiąc o przepisach dotychczasowych ma na u..., myśli przepisy Rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z paragrafem pierwsz..., paragrafem 2-gim, ustępem 1-szym tego Rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w Rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. Z kolei ustęp 2-gi, paragrafu 2-go stwierdza, że okresy pracy, o których mowa w ustępie 1-szym stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie paragrafu 1-go, ustępu 2-go Rozporządzenia lub w świadectwie pracy. Podkreślić należy, że ubezpieczony legitymował się wystawionym przez Przedsiębiorstwo (...) Spółkę z o.o. w M. świadectwem wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 22 stycznia 2001 roku, karta 13 akt emerytalnych, jednakże świadectwo to posiadało wewnętrzną rozbieżność pomiędzy punktem i pozycją i działem wskazanym w świadectwie, a treścią świadectwa pracy, jak również niezbyt precyzyjnie określało ro..., rodzaj stanowiska ubezpieczonego. Tym niemniej w toku procesu Sąd uznał, iż ubezpieczony wykazał, iż w rzeczywistości wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę na stanowisku maszynisty żurawi wieżowych, wskazaną w, w dziale V-tym, wykazu A stanowiącego załącznik do Rozporządzenia pod pozycją 3-cią pracę maszynistów ciężkich maszyn budowlanych i drogowych. Wskazać należy, że w Zarządzeniu resortowym Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 roku w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach, w Zarządzeniu, które nie ma już wartości normatywnej, bo zostało uchylone, ale ma wartość dowodową, wskazano w wykazie stanowiącym załącznik do tego Zarządzenia w dziale V-tym, pozycji 3-ciej, punkcie 5-tym pracę maszynistów żurawi wieżowych, jako stanowisko pra..., stanowiska pracy w szczególnych warunkach. To, iż w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach doszło do pomyłki, o której zeznawał świadek T., nie może pozbawić ubezpieczonego słusznie nabytych praw emerytalnych, gdyż zebrany materiał dowodowy w sposób niebudzący wątpliwości wskazywał na to, iż ubezpieczony pracował na tym stanowisku przez okres wskazany wcześniej. Dlatego na podstawie artykułu 477 ze znaczkim 14, paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego w związku z powołanymi przepisami prawa materialnego, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia spełnienia przez niego ostatniej przesłanki nabycia tego prawa, czyli od osiągnięcia z dniem (...) roku wieku emerytalnego. W punkcie 2-gim wyroku Sąd nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, albowiem świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach, które przedłożył w postępowaniu administracyjnym organowi rentowemu ubezpieczony, rzeczywiście posiadało wewnętrzną niespójność i nie..., i wadliwie określało istotne dla rozstrzygnięcia sporu okoliczności. Dlatego nie było podstaw do stwierdzenia tej odpowiedzialności po stronie organu rentowego. Na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończono.